

Publicerad 2024-05-09 05:25 av lodjuret/seglare

Det är mitt i natta, natten till den nionde maj 2024 och i väntan på att klockan skall bli timmen efter fem när det är som mest kallt ute och duschen i badrummet ter sig som lockande. Skall en människa duscha då eller ta sig ett ba

Napoleon Bon aparte - 17 nyskrivna texter i småbitar

N

När månen var full, utan att ha varit inne i någon restaurang på planeten Jupiters måne Samartinus, kom det sig att rymdfararen Ramsbox kom sig en smula vilse i rymden och sökte svar i den svarta koppens sumpmarker. Det var väl känt att just sumpmarker kunde gå att spå framtiden i. Blott någon varit i en och tagit koppen halvfull med odrickbar vätska.

A

Ansiktet ovan gevärets själva mynning, var som ett dammkorn i någons bokhylla. Dammkorn är annars kända för att då de syns virvla omkring i luften, de verkar som lättare än just luft. Men om lampan å andra sidan är sådär lämpligt otänd, då krävs istället solens sken genom en persienn för att en som exempelvis Margaretha, skall kunna tro på en sådan sak.

P

Pojken i den röda mössan ville vara med och leka i backen för att snön som fallit i flera dagar i rad fått marken att bli just så där inbjudande till just litet olika lekar fullt påpälsande små människor i en kyla som krupit minst sju grader under nollan på en termometer precis i fönstrets lilla nisch strax intill en mörkt rappad vägg som gick i mörkt apelsingul nyans.

O

Oskars dotter Matilda skulle bli fyra år om en vecka och hade just verkat som önska sig något. Bara att han var något litet förbryllad. Han hade föreställt sig en docka eller en sådan där leksaksaktig barnvagn att föra framåt med små händer. Istället hade hon tittat på bilarna i leksaksaffärens fönster. Hon verkade vara i valet och kvalet mellan två modeller i röda rappet.

L

Lisa var grundutbildad och hade startat eget. Hon hade övertagit sin mors bageri då mamman gått bort i någon sådan där obotlig sjukdom, som en del kämpar emot i årtal, bara för att se sina drömmar om en framtid med barnen, krossas som till grus. Lisa hade ändå lyckats ta sig över barriären av sorg och med hjälp av sina syskon, sin far och sin älskade, hade det gått vägen, ända fram till målet.

E

Egendomligt kunde en få för sig att tycka, att en del människor verkade kunna ta sig för med saker och ta sig fram här i livet alldeles på egen hand. Erika hade rest utomlands för att kunna vara på resa i flera månader. Medan hennes systers man Edvin, inte alls verkade vilja följa med om systemen valt att följa med Erika på färden. Farligt kunde det väl lika bra vara att stanna hemma?

O

Orden kom flödande ur hennes mun där hon stod och sjöng solo, medan de fyra vännerna litet bakom henne, trakterade sina instrument och verkade glada över att ha hittat någon som faktiskt ville stå där vid mikrofonen. Hon verkade kunna klara flera olika sätt att sjunga även. Både olika melodier som i litet olika tempo.

Trots att hon ej rökte, var hennes röst sådär sober och som en hög viskning.

N

När solen sken in genom fönstret till kontoret med kanske en nio medarbetare, vände sig Ove till Marina och yttrade något. Hon sträckte ut handen och släckte bordslampan. Eftersom ljuset gjorde att hon såg tangenterna bra i dagern, räckte det alldeles fullgott ansåg Marina. Ove höjde då rösläget något och förklarade sin kärlek till livet och vädret i största allmänhet.

B

Bra att det var en mindre stad hon flyttat till. Det gick att ta sig ner till stranden och hamnen, utan att behöva passera mer än stora vägen samt gå mellan husen, förbi vårdområdet, förbi en gul villa, en gammal röd kåk och ett gräddfärgat hus med en stor gårdsplan. Bella tog med sig den lilla hunden ut och som det slutat regna, kände även tiken sig nyfiken nog för promenaden.

O

Otursförföljd kände han sig som köpt hela tjugo lotter och skrapat med hoppfull min och i tanken redan köpt för den kommande vinsten, just de där sakerna han hittills klarat sig som väl utan. Han upptäckte att det var nit på nit i de fem första och sedan såg det länge lovande ut. Han tänkte att snart nog så, eftersom han redan skrapat nitton stycken, måste ju den tjugonde innehålla något.

N

När kriget kom så var det såväl väntat som oväntat. Det såg länge ut att kunna som vackla mellan att utbryta och att dröja något ännu. Det som verkade så som hotfullt, kanske mera varit skrämskott. Fienden hade redan startat krig med andra och med högst blandat resultat. Framskjutna positioner, tillbakadraget anfall samt slutat i någon sorts för honom själv bara halvt begripligt.

A

Agatha kände på sig att nu hade dagen närapå kommit. Det var den sommaren som allting skulle mynna i att hon blev vuxen. Nu var hon ett barn ännu, men om bara någon månad skulle hon fylla arton. Då skulle hon som över en natt plötsligt ta steget, ut genom en port och komma ut på andra sidan som en ny människa. Det skulle vara mera som när naturen bara skiftade mellan vår och sommar.

P

Pedro funderade på varför det hetat exempelvis Ottomanska riket, det som numera fått heta Turkiet. Varför Australien som länge var en som helt okänd kontinent, talades om som obebott, trots att det var bebott sedan flera tusen år. Varför ville en del människor betrakta andra som en sorts lägre stående människor, trots att de bara såg litet olika ut?

A

Antingen bet hon i det sura äpplet och fortsatte livsföringen tillsammans med Anders, som hon inte riktigt kunde sluta upp med att ha starka känslor för.

Och varför kunde hon inte acceptera att han hade en egen vilja? De var ju trots allt två olika individer. Men så hade paret fått ett barn. Då plötsligt hade han blivit som en omvänd hand. Eller var det hon som hade förändrats?

Hon visste det inte helt säkert.

R

Riktigt som det brukade var det visst aldrig. Karla hade vaknat av att den stilla natten i båten, hade övergått i någon sorts oväder. Hon kände hur båten vaggade som oroväckande. Kojen mitt emot var tom. Hennes man Henrik syntes inte till och regnet hördes smattra överallt omkring. Hon greps av vanmakt och skräck. Tänk om han hade fallit överbord och hon var ensam i hela världen nu?

T

Tappert kämpade sig den lilla gruppen fram i ovädret. Det hade börjat snöa redan för några dagar sedan och de såg bara några meter framför sig. Var och en av deltagarna hade skidorna på sig, stavarna i händerna, packad samt tung ryggsäck på vardera baksida. Stugan skulle befinna sig strax söder om en dunge träd, vid näset och kanske litet över tre mil från utgångspunkten. Snart så skulle de ha nått fram och väl inne skulle de befinna sig i skydd.

E

Egon steg av tåget som han suttit i genom tre länder där någonstans i det Stora och Spännande Europa. Han väntade sig inte att bli mött av någon och blev därför en smula häpen då Susanne kom emot honom på perrongen. Hon såg glad och frisk ut. Som en uppenbarelse, även om hon kanske var litet äldre än sist de sågs.

Hon bredde ut armarna och gick förbi honom. Han vände sig sakta om.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten